

عنوان مقاله:

تحول برنامه مدیریت شهری اقتدارگرا به برنامه مدیریتی مشارکتی

محل انتشار:

اولین کنفرانس برنامه ریزی و مدیریت شهری (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

مصطفی عباس زادگان - استادیار دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

مدیریت روش دستیابی به اهدافی می باشد که برای سازمان در نظر گرفته شده است. وظایف یک مدیر شامل برنامه ریزی، سازماندهی، نظارت، انگیزش است. شهر نیز مانند یک سازمان است که باید برای نیل به اهداف آن برنامه ریزی شود و امور روزمره آن نیز مورد توجه قرار گیرد. عنصری که به این امور باید پردازد مدیریت شهر نامیده می شود. مهمترین برنامه ای که تحت اختیار مدیران شهری قرار می گیرد تا بتواند به سازماندهی سازمان خود برای انجام برنامه پردازد و بر اجرای صحیح برنامه نظارت کند، طرحهای شهری است که معمولاً توسط نهادهایی فرادست تر از سازمان آنها تهیه می شود. به طور سنتی طرحهای شهری شامل طرحهای جامع و تفصیلی هستند که معمولاً به طور کمی نیازهای آینده شهر را تامین می نمایند. این طرحها به دلایلی چند از جمله ایستایی و خشک بودن طرحها، از بالا به پایین و اقتدارگر بودن و کمی بودن صرف به طرحهایی که کیفیت طرح را مورد توجه قرار دهد نمی تواند پردازد. در این مقاله استدلال شده است شهر به عنوان محل مدنیت شهروندان، محل تعاملات اجتماعی است و کیفیت مطلوب فضاهای شهری در موفقیت شهر موثر است، از این رو مدیران شهری باید شهری با کیفیت مطلوب را ایجاد کنند. شاخصهای کیفیت شهر در این بخش معرفی و استنتاج شده است که جهت دستیابی به این شاخصها باید در فرآیند تهیه طرحها مشارکت شهروندان به طور سازمان یافته صورت پذیرد. طراحی شهری نوین به این مهم می پردازد. در پایان، طراحی شهری استراتژیک کل شهر را که دارای سلسله مراتب تصمیم سازی و سلسله مراتب پهنه های شهری است معرفی شده است.

کلمات کلیدی:

مدیریت شهری، کیفیت فضای شهری، طراحی شهری استراتژیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/74699>

